

stillede til den. En Lov af den Natur falder nu en Gang ikke i alles Smag. Som jeg allerede fremhævede for 4 Aar siden, da Loven første Gang var til Behandling i dette Ting, betragtedes den af mange som et Indgreb i Erhvervslivets Frihed, men dette er jo ogsaa Tilfældet med andre Love. Jeg kan henvise til dens Forgænger, Loven af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtig Varebetegnelse, Lov om Handel med Smør af 1910 og andre Love, der indeholder fuldt saa mange Indskrænkninger i Erhvervslivets Frihed som det nu foreliggende Lovforslag. Men ogsaa fra Erhvervenes Side, der med saa megen Utrættelighed har arbejdet for denne Lov, vil jeg tillade mig at advare mod nu ved Revisionen at stille for mange og vidtgaaende Krav, hvis man da ønsker at faa Loven ført igennem.

Fra tysk kompetent Side har man udtalt, at man misundte os denne Lov, idet den indeholder adskillige Bestemmelser; som ikke findes i den tilsvarende tyske Lov.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Harald Jensen: Da denne Sag sidst var fremme her i Landstinget, hørte jeg til dem, der nærede Betænkelighed ved denne Lov. Det forekom mig og flere, at den paa mange Maader var mere indgribende, end den burde være overfor den frie Handel, og at den nemt kunde komme til at gribe forhindrende ind i, at Handelen udvikle sig, som den burde. Det er ganske rigtigt, at der kan finde adskillig Misbrug Sted indenfor Handelsverdenen, men som den ærede første Taler (Nygart) udtalte sig, er der jo adskillige af de Ting, som vi vedtog sidst, der alligevel ikke havde ramt rigtigt, men som da ikke kunde ændres. Der er jo blandt andet dette Spørgsmaal om Tilgiften. Det er jo endnu saadan, at naar man gaar ned ad en Gade, tror man, at man staar foran en Isenkrammerbutik, medens det i Virkeligheden drejer sig om en Smør- eller Kaffe-handel. Saaledes er Forholdet nu, og Ønsket om at forhindre dette var en af de Grunde, hvorfor mange ønskede denne Lov. Jeg har heller ikke rigtig været tilfreds med de Virkninger, denne Lov har haft, f. Eks. paa Sø- og Handelsretten. Mange af de Sager, som er behandlede der ifølge denne Lov, har faaet Præg af at være nærmest, hvad man kalder offentlige Politisager, Smaating, som har vist, at det

var rigtigt, hvad jeg udtalte, den Gang denne Lov sidst blev vedtaget her, at den kunde give Anledning til personlig Chikane mellem Folk indbyrdes.

Jeg var altsaa ikke begejstret for denne Lov, da den foretoges sidst, og jeg er heller ikke begejstret for den nu, men naar Handelsstanden gennem de mange og store Organisationer, som nævnes i Betænkningen, saa vidt jeg har set henved en Snes store Organisationer, omfattende Detailhandlerstanden, Grossererstanden, i det hele taget hele den Verden, som denne Lov skulde virke i, er tilfreds med Lovforslaget og mener, at det er nødvendigt, vil det vistnok være urigtigt at modsætte sig dets Gennemførelse. Ogsaa jeg kunde imidlertid ønske paa forskellige Punkter at faa Ændringer ind i Lovforslaget, Ændringer, der, om jeg saa maa sige, gjorde Loven mere taalelig, mere blød i sine forskellige Udtryk. Da Sagen skal i Udvalg, vil jeg selvfølgelig der søge at faa disse Ændringer igennem; men, som sagt, naar Handelsstandens store Organisationer, baade de Smaahandlendes og de Storhandlendes, ønsker en saadan Lov, saa lad dem faa den, jeg vil ikke være med til at modsætte mig den.

Handelsministeren (C. Hage): Uden at de Bemærkninger, der er fremsatte, i nogen Maade har rettet nogen væsentlig Kritik mod Lovforslaget, giver de dog Genlyd af de modstridende Anskuelser, der kom til Orde, den Gang denne Lov i sin Tid var til Behandling paa Rigsdagen og blev vedtaget. Paa den ene Side staar den Opfattelse, at Indskrænkninger af denne Art er meget generende og ikke velbegrundede i Samhandelen, og paa den modsatte Side staar, navnlig fra Detailhandlerstandens Side, Ønsket om at faa gennemført Bestemmelser, som paa mange Punkter er endogsaa langt mere vidtgaaende, end den nugældende Lov rækker, og mere vidtgaaende, end der er tilsigtet ved det foreliggende Revisionsforslag. Jeg tror, at man maa sige, at de Vidnesbyrd, der foreligger om Lovens Virkninger, i det store og væsentlige godtgør, at Loven har virket saaledes, som det har været tilsigtet, det vil sige, at den har bidraget til at begrænse og indskrænke en alt for vidtdreven, i mange Tilfælde en mindre hæderlig, Konkurrence, at den har bidraget til at gøre Forretningslivet indenfor det Omraade, som Loven overhovedet beskæftiger sig med, sundere og